

ГАВРА, и, жін., діал.

1. Лігво звіра; барліг. В лісах.. медведі ссали лапи в своїх гаврах і дрімали зимовим сном (Іван Франко, VIII, 1952, 38); * Образно. То наймався [Юрчик] на найтяжчу роботу, гори перевертав, то півзими лежав у якій-небудь гаврі, у ведмежім барлозі, смокчучи свою нерозлучну віковічну люльку (Гнат Хоткевич, II, 1966, 152).